

Nr 301.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 1 mom. 1, § 6 mom. 1 och § 8 mom. 1 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning m. m.; given Stockholms slott den 11 mars 1919.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1) förordning om ändrad lydelse av § 1 mom. 1, § 6 mom. 1 och § 8 mom. 1 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning;

2) förordning om ändrad lydelse av 6 § i förordningen den 28 oktober 1910 angående beviljning av fast egendom samt av inkomst; samt

3) förordning om ändrad lydelse av 3 §, 29 § 1 mom., 32 och 39 §§ samt 49 § 1 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

Förordning om ändrad lydelse av § 1 mom. 1, § 6 mom. 1 och § 8 mom. 1 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning.

Härigenom förordnas, att § 1 mom. 1, § 6 mom. 1 och § 8 mom. 1 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 1.

Mom. 1. Mantalsskrivning, därvid varje svensk undersåte utom den, som övergivit riket och bosatt sig å utländsk ort, ävensom utländsk undersåte, som är inom riket bosatt, bör till namn, födelseår och yrke i mantalslängd, gällande för det nästkommande kalenderåret, uppföras, skall årligen emellan den 15 november och årets slut förrättas särskilt för varje stad, *kommun* å landet eller, där *kommun å landet* tillhör flera fögderier, fögderidel av *sådan kommun* samt i allmänhet försiggå inom mantalsskrivningsdistriktet, dock att, vad landsbygden beträffar, förrättningen, efter därom hos vederbörande häradsskrivare före september månads början av kommun gjord framställning, må kunna hållas å ställe, beläget utom distriktets område.

Utländsk undersåte, tillhörande främmande makts härvarande beskickning, är för sig, sin familj och sin utländska betjäning från mantalsskrivning befriad.

Har Konungen förordnat om ändring i den kommunala indelningen, skall vid den mantalsskrivningsförrättning, som hålles året innan den nya indelningen träder i kraft, mantalsskrivningen ske efter den nya indelningen.

§ 6.

Mom. 1. Före mantalsskrivning å landet bör häradsskrivaren hava enligt bifogade formulär nr 2 upplagt mantalslängd, upptagande i alfa-

betisk ordning och med utsättande av jordeboksnummer, där sådana finnas, alla hemman och lägenheter, verk och inrättningar inom distriktet ävensom deras ägare och innehavare i enlighet med den vid senaste mantalsskrivning upprättade längd, för så vitt icke dåvarande förhållanden, enligt vad känt är, undergått förändring; börande omedelbart efter varje sålunda upptagen särskild fastighet införas dit hörande torp och andra lägenheter. *Tillhöra delar av samma fastighet olika kommuner, församlingar eller skoldistrikt, varde det i längden angivet.*

Omfattar *mantalsskrivningsdistrikt delar* av härad eller tingslag, böra dessa upptagas i särskilda avdelningar. På motsvarande sätt förhållas, där i mantalsskrivningsdistriktet ingår municipalsamhälle eller köping, som icke bildar egen kommun.

§ 8.

Mom. 1. I enlighet med församlingsboken och efter granskning av de avlämnade uppgifterna samt med ledning jämväl av de upplysningar, som av de vid förrättningen närvarande kunna meddelas, skola i mantalslängden för varje distrikt å landet uppföras, särskilt för en var fastighet *eller, där delar av samma fastighet tillhöra olika kommuner, församlingar eller skoldistrikt, särskilt för en var sådan del*, till namn och födelseår samt yrke eller tjänst alla de personer, vilka böra där mantalsskrivas. Härvid antecknas den förändring i avseende å ägande-, åbo- eller nyttjanderätt till fastigheten, som må hava inträffat. I övrigt iakttages, att för envar, för vilken särskild debetsedel kan antagas bliva utfärdad, utsättes hans bostad samt, vad angår landet och stad, där magistrat ej finnes, jämväl hans postadress; att för varje arbetsgivare, hos vilken i regel under året äro anställda högst sju tjänare eller andra arbetare, i därför avsedda kolumner utsättes antalet sådana arbetare, börande härvid särskilt uppgivas antalet arbetare i varje slag av rörelse eller verksamhet, som av samma arbetsgivare utövas; att varje man och kvinna, som vid början av det år, mantalsskrivningen avser, uppnått femton men icke sextiosex års ålder, upptages särskilt för sig med utsättande av fullständiga förnamn och tillnamn — för gift kvinna, frånskild hustru eller änka utom mannens tillnamn jämväl det tillnamn hon burit såsom ogift —, födelsedag, födelseort och civilstånd; att för varje sålunda upptagen person, som vid senaste mantalsskrivning icke varit mantalsskriven inom distriktet, anteckning göres om närmast föregående mantalsskrivningsort eller, där denna icke är med visshet känd, den församling där personen senast varit kyrkobokförd; att varje man, som vid nämnda tid uppnått sextiosex års ålder, jämväl upptages särskilt för sig med utsättande av hans fullständiga förnamn och

tillnamn; att, därest någon man, vilkens ålder vid slutet av det år, mantalsskrivningen avser, ej understiger tjuguet år, icke är kyrkoskriven i församlingen, anteckning härom göres i längden; att särskild beteckning (ny) införes för alla män av sistnämnda ålder, vilka vid senaste mantalsskrivningen ej voro mantalsskrivna inom distriktet; att likaledes särskild beteckning (ftg) införes för dem, vilka finnas upptagna å den i § 7 mom. 3 omförmälda, av fattigvårdsstyrelsen uppgjorda förteckning; samt att för dem, vilka ej äro svenska medborgare, antecknas deras nationalitet.

I längden angivas även de personer, vilka befrias från erläggande av mantalsspenningar, ävensom de värnpliktiga; varjämte iakttages, att den, som saknar stadigt hemvist, efteråt i längden särskilt upptages, på sätt formuläret till mantalsslängd utvisar.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1920.

Förslag

till

**Förordning om ändrad lydelse av 6 § i förordningen den 28 oktober 1910
angående bevillning av fast egendom samt av inkomst.**

Härigenom förordnas, att 6 § i förordningen den 28 oktober 1910
angående bevillning av fast egendom samt av inkomst skall erhålla följande
ändrade lydelse:

6 §.

Vid uppskattning — — — — —
för frälseränta.

*Tillhöra delar av samma fastighet olika kommuner, församlingar eller
skoldistrikt, varde särskilt taxeringsvärde åsatt en var av fastighetens delar.*

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1920.

Förslag

till

Förordning om ändrad lydelse av 3 §, 29 § 1 mom., 32 och 39 §§ samt 49 § 1 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Härigenom förordnas, att 3 §, 29 § 1 mom., 32 och 39 §§ samt 49 § 1 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Deklaration skall avgivas — — — — —

och huru densamma beräknats.

I fråga om rörelse eller yrke, som drivits i två eller flera kommuner eller i samma kommun men inom olika församlingar eller skoldistrikt, skall angivas, huru enligt den uppgiftspliktiges mening inkomsten därav bör med avseende å bevillningstaxeringen fördelas mellan de särskilda förvaltningsområdena.

För inländskt aktiebolag — — — — —

29 §.

1 mom. För varje taxeringsdistrikt — — — — —
— — — — — över taxeringen till inkomstbevillning
samt inkomst- och förmögenhetsskatt (inkomstlängd).

Har Konungen förordnat om ändring i den kommunala indelningen, skola, året innan ändringen träder i kraft, i taxeringsdistrikt eller kommun, som genom ändringen skall delas, upprättas särskilda taxeringslängder för varje därvid uppkommande del samt taxeringen ske med tillämpning av den nya kommunindelningen.

32 §.

Det åligger taxeringsnämnden — — — — —

likasom, därest av inkomst av rörelse eller yrke en del härflutit från municipalsamhället, motsvarande anteckning skall göras i inkomstlängden.

Har rörelse eller yrke, varav inkomsten skall inom en kommun beskattas, bedrivits inom olika församlingar eller skoldistrikt, skall i inkomstlängden angivas, huru stor del av inkomsten härflutit från vardera förvaltningsområdet.

I stad böra — — — — —

39 §.

Skattskyldig, som — — — — — kungörelsen härom erinras.

Finnas i stad två eller flera territoriella församlingar, vilka var för sig enligt kyrkostämmas beslut av sina medlemmar uttaga särskilda på bevillningen grundade avgifter, tillkommer sådan församling samma besvär rätt som kommun. Lag samma vare beträffande församling å landet eller skoldistrikt, där församlingens eller skoldistriktets område ej sammanfaller med kommuns område.

Om rätt till besvär — — — — —

49 §.

1 mom. Över prövningsnämnds beslut må besvär anföras av kronans ombud, ävensom i den mån, 39 § stadgar, av vederbörande kommun, församling, skoldistrikt, municipalsamhälle och vägstyrelse.

Skattskyldig, som — — — — —

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1920.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11
mars 1919.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för civildepartementet anförde chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson:

Chefen för civildepartementet har förut denna dag anmält det betänkande med förslag till lagstiftning angående kommunala nybildningar, som den 12 december 1917 avgivits av den av Kungl. Maj:t därtill förordnade kommitté, och har Kungl. Maj:t beslutat förelägga riksdagen förslag till lagstiftning i ämnet. Då kommitténs förslag till ändringar i vissa delar av förordningen den 6 augusti 1894 angående mantals-skrivning, förordningen den 28 oktober 1910 angående bevillning av fast egendom samt av inkomst samt förordningen samma dag om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering beröra ämnen, som tillhöra finansdepartementet, torde det, såsom chefen för civildepartementet anført, ankomma på mig att framlägga förslag i berörda hänseenden.

Beträffande den i betänkandet föreslagna lagstiftningens allmänna grunder och ändamål tillåter jag mig att hänvisa till vad nämnde de-

partementschef yttrat, och får jag beträffande särskilt de nu ifrågavarande lagförslagen anföra följande:

Kommittén har för lösande av de kommittén förelagda spörsmål föreslagit, att det beroende, vari rikets olika indelningar nu stå till varandra, väsentligen lindras, så att varje indelning i förhållande till de övriga erhåller största möjliga grad av självständighet. Syftet härmed är, att för varje särskild förvaltningsenhet, som beröres av kommitténs förslag — kommun, församling, skoldistrikt — skall kunna utläggas det för densamma lämpligaste området.

Inledning.

Kommittén anmärker, att varje sådan förvaltningsenhet måste sättas i tillfälle att oberoende av annan samhällsbildning utöva den beslutande- och beskattningsrätt, som för värden av dess gemensamma angelägenheter erfordras, samt att härför kräves, att för envar förvaltningsenhet finnas behöriga längder, som upptaga ej mindre dess medlemmar och dessas rösträtt och rösttal vid stämmor och val, än även de beskattningsföremål, av vilka bidragen till den samhällliga verksamheten skola uttagas, och den därför erforderliga uttaxeringen.

Så länge de olika förvaltningsenheterna till området sammanfalla, d. v. s. när kommunens område är detsamma som församlingens och skoldistriktets samt municipalsamhälle ej finnes inom området, föreligga, framhåller kommittén, inga svårigheter. Kommunens röstlängd samt debiterings- och uppbördslängd fylla behovet för såväl det borgerliga som det kyrkliga samhället. Men i den mån områdena för de särskilda samhällsbildningarna skära varandra, måste särskilda anordningar vidtagas för att de grundläggande längderna — kommunens — skola bliva användbara även för de övriga förvaltningsenheterna eller åt dessa beredas särskilda motsvarande längder. Redan under nuvarande förhållanden förekommer inkongruens i ovanberörda hänseenden och har även, på sätt kommittén i fortsättningen av sin framställning närmare utreder, i vissa fall gjorts till föremål för särskilda bestämmelser. I andra fall hava sådana ej blivit meddelade, utan har åt vederbörande förvaltningsenhet överlämnats att på egen hand anskaffa nödiga längder.

Visserligen är det avsett, att även efter genomförande av kommitténs förslag de olika indelningarna skola i största möjliga omfattning överensstämma med varandra, men givet är, framhåller kommittén, att det motsatta stundom kommer att bliva fallet, måhända särskilt ifråga om skoldistriktet. Kommittén har därför föreslagit en del nya bestämmelser i syfte att vederbörliga längder städse skola stå vederbörande förvaltningsenhet till förfogande. En del av dessa bestämmelser hava av kommittén ansetts äga sin rätta plats i de förslag till ny lagstiftning,

som kommittén framlagt (se lagen om ordning och villkor för ändring i kommunal och ecklesiastik indelning), andra hava infogats i kommunal-lagarna genom kommitténs förslag till ändringar däri, andra åter höra nära tillsammans med beskattningslagarna och finnas upptagna i nu förevarande lagförslag. (Motiveringen till de sistnämnda återfinnes i betänkandet å sid. 495—520. Yttrandena över desamma finnas refererade i propositionen med förslag till lag om indelningsändringar m. m.)

I avseende å samtliga nu förevarande lagförslag må framhållas, att, då det av kommittén utarbetade förslaget till lag om kommunal rote ansetts icke böra åtminstone för närvarande föreläggas riksdagen, de bestämmelser i de föreliggande förslagen, som avse kommunal rote, böra utgå.

Vidare må nämnas, att, enligt vad jag inhämtat, kammarrätten, som haft tillfälle att taga del av de nu förevarande förslagen, ej haft något att erinra mot desamma.

**Förslag till förordning om ändrad lydelse av § 1 mom. 1, § 6 mom. 1
och § 8 mom. 1 i förordningen den 6 augusti 1894
angående mantalsskrivning.**

§ 1 mom. 1.

Gällande förordning angående mantalsskrivning stadgar i § 1, att mantalsskrivning å landet skall förrättas särskilt för varje socken eller, där socken tillhör flera fögderier, fögderidel av socken. Enligt vad kommittén anmärker, torde med uttrycket socken i detta sammanhang avses jordebokssocken. Av bestämmelsen i fråga läres alltså följa, att i sådana fall, där jordebokssocken icke sammanfaller med kommun, mantalsskrivningen skall följa den förstnämnda indelningen.

Kommittén framhåller, att redan under nuvarande förhållanden en sådan anordning icke kan anses motsvara praktiska krav samt att med den ställning, landskommunen så småningom ernått såsom den utan gensägelse viktigaste primära indelningsenheten å landsbygden, alla skäl tala för att kommunen tages till utgångspunkt för mantalsslängdernas uppläggande. Med de förslag, som kommittén i övrigt framlägger, framstår det enligt kommitténs mening såsom än mera naturligt, att mantalsskrivningsdistriktet å landet uttryckligen anknytes till kommunen.

Kommittén föreslår sålunda, att stadgandet om mantalsskrivningsdistriktets omfattning erhåller den förändrade lydelse, att mantalsskrivningen skall förrättas särskilt för varje stad, kommun å landet eller, där kommun å landet tillhör flera fögderier, fögderidel av sådan kommun.

Departements-
chefen.

Kommittén synes mig hava anfört vägande skäl för sitt ifrågavarande förslag. Då detsamma icke gjorts till föremål för anmärkningar i de avgivna yttrandena, synes det mig böra oförändrat godtagas.

Enligt kommitténs förslag skulle varje stad och varje kommun å landet utgöra ett särskilt mantalsskrivningsdistrikt. Avvikelse härifrån skulle vara möjlig endast i det fall, att kommun å landet tillhör flera fögderier. I sådan händelse blir varje fögderidel av kommunen ett mantalsskrivningsdistrikt. Efter genomförande av detta förslag skulle det däremot ej vidare kunna förekomma, att mantalsskrivningsdistrikt omfattar skilda kommuner eller delar av kommuner. Den bestämmelse, som i § 6 mom. 1 andra stycket meddelats därom att mantalslängden i detta och vissa andra fall skall uppläggas i särskilda avdelningar, bör alltså enligt kommitténs åsikt, såvitt det nu ifrågavarande fallet angår, såsom överflödig utgå. § 6 mom. 1.

Kommittén finner fullständigare föreskrifter än de hittillsvarande vara av nöden för det fall, att fastighet genomskäres av gräns mellan olika kommunala förvaltningsområden. Det närmaste syftet med dessa föreskrifter är, att för varje dylikt förvaltningsområde erforderlig självständighet i taxeringshänseende måtte vinnas. För att detta syfte må uppnås på bekvämast möjliga sätt, har det emellertid synts kommittén nödigt att låta den härför erforderliga uppdelningen av fastigheten komma till synes redan i mantalslängden. För detta ändamål har kommittén tänkt sig, att i mantalslängden skall angivas, när delar av samma fastighet tillhöra olika kommuner, församlingar eller skoldistrikt. Bestämmelsen härom skall enligt förslaget erhålla sin plats i första stycket av § 6 mom. 1, däri införes ett tillägg till första stycket av det innehåll, att, om delar av samma fastighet tillhöra olika kommuner, församlingar eller skoldistrikt, detta skall i längden angivas.

Departements-
chefen.

Den föreslagna ändringen av § 6 mom. 1 andra stycket är en konsekvens av den utav mig tillstyrkta ändringen av § 1 mom. 1 och torde icke giva anledning till erinran. Vad angår det föreslagna tillägget till § 6 mom. 1 första stycket, synes det mig, att då ett genomförande av kommitténs övriga förslag kommer att föranleda ökning av antalet inkongruenser mellan mantalsskrivningsdistrikt och de i nämnda stycke avsedda enheter, särskilt vad skoldistriktet angår, ett fullständigande av de hittillsvarande bestämmelserna för det fall, att fastighets område genom-

skäres av gräns mellan skilda kommunala förvaltningsområden, är av behovet påkallat, varför tillägget i fråga av mig förordas.

§ 8 mom. 1. I anslutning till de ändringar, kommittén föreslagit i § 6 mom. 1 i syfte att fastigheters uppdelning på antytt sätt måtte varda i mantalslängden angiven, har kommittén ansett det böra stadgas i § 8 mom. 1 — som avhandlar sättet för de mantalsskrivna personernas uppförande i längden särskilt för en var fastighet — att, där delar av samma fastighet tillhöra olika kommuner, församlingar eller skoldistrikt, skola särskilt för en var sådan del upptagas de personer, vilka böra där mantalsskrivas.

Departementschefen. Det föreslagna tillägget till § 8 mom. 1, vilket tillägg ansluter sig till den av kommittén förordade ändringen i § 6 mom. 1, torde av samma skäl som sistnämnda ändringsförslag böra godtagas.

Tillägg till § 1. I kommitténs författningsförslag hava införts vissa bestämmelser i syfte att förordnande om kommunal om- eller nybildning måtte redan före indelningsändringens ikraftträdande vinna tillämpning i den mån, som kräves för att vid nämnda tidpunkt alla erforderliga förarbeten för den nya indelningen måtte vara verkställda. Vissa av de åtgärder, som härvid komma i betraktande, har kommittén emellertid med hänsyn till deras mera speciella art ansett böra regleras icke i själva huvudförfattningen i ämnet (lagen om ordning och villkor för ändring i rikets kommunala och ecklesiastiska indelning) utan i de specialförfattningar, till vilka de enligt sin natur höra.

Så är förhållandet med mantalsskrivningen. Rörande dennas ordnande vid indelningsändringar har hittills icke någon allmänt gällande föreskrift funnits. Redan därav, att den mantalsskrivning, som i slutet av varje år äger rum, avser det följande året, torde emellertid, säger kommittén, få anses följa, att, om vid mantalsskrivningens förrättande föreligger förordnande om en indelningsändring, avsedd att träda i kraft vid början av nästkommande år, denna ändring skall vid förrättningen iakttagas, så att vid längdernas upprättande den nya indelningen följes. Något mera ovisst är enligt kommitténs uppfattning, huruvida en kommunal indelningsändring redan innan den trätt i kraft kan verka till förändring av förut bestående indelning i mantalsskrivningsdistrikt. Men även om frågan hittills lösts och måhända fortfarande skulle kunna lösas utan särskild föreskrift i lag, har dock kommittén ansett lämpligt, att uttrycklig bestämmelse i ämnet meddelas, och därför föreslagit det till-

lägg till mantalsskrivningsförordningens § 1, att, där Kungl. Maj:t förordnat om ändring i den kommunala indelningen, skall vid den mantalsskrivningsförrättning, som hålles året innan den nya indelningen träder i kraft, mantalsskrivningen ske efter den nya indelningen.

Departements-
chefen.

Den av kommittén förordade bestämmelsen synes mig lämplig, varför densamma tillstyrkes. Att, såsom en myndighet föreslagit, gå så långt som att föreskriva, att redan vid den mantalsskrivningsförrättning, som hålles andra året innan den nya indelningen träder i kraft, särskilda mantalsslängder skola upprättas för varje del av kommun, om vars delning beslut fattats, varav skulle följa, att berörda beslut måste föreligga minst 1½ år före ikraftträdandet, synes mig icke böra komma i fråga; de allenast av berörda myndighet antydda svårigheterna att med förslagets bestämmelse i förevarande hänseende kunna tillämpa den föreslagna bestämmelsen i § 29 taxeringsförordningen (se nedan) torde vara åtskilligt överdrivna, och särskilda taxeringslängder kunna säkerligen i enlighet med sistnämnda bestämmelse ändock komma till stånd.

Vad angår den av stadsfullmäktige i Göteborg framställda erinran, att ändringar skulle erfordras jämväl i de för Stockholm och Göteborg gällande mantalsskrivningsförrättningarna, torde så knappast vara fallet, utan lär, därest jämkning i någon detalj kan visa sig erforderlig, föreskrift härom kunna meddelas i sammanhang med beslut om indelningsändring.

Förslag till förordning om ändrad lydelse av 6 § i förordningen den 28 oktober 1910 angående bevillning av fast egendom samt av inkomst samt till förordning om ändrad lydelse av 3 §, 29 § 1 mom., 32 och 39 §§ samt 49 § 1 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Den uppdelning av till olika förvaltningsområden hörande beskattningsobjekt, som grundlägges genom de ovan beskrivna ändringarna i mantalsskrivningsförordningen, bör, yttrar kommittén, fullföljas genom motsvarande åtgärder i avseende å taxeringen. De ändringar, kommittén i sådant avseende föreslår, äsyfta givetvis allenast den kommunala, respektive kyrkliga beskattningen och komma i följd därav väsentligen att avse den för nämnda beskattning grundläggande bevillningens fastställande.

3 § taxeringsförordningen.

Kommittén har härvid funnit nödigt att vidtaga vissa ändringar ej endast med avseende å sättet för taxeringslängdernas uppgörande utan även beträffande innehållet i de uppgifter, skattskyldig har att avgiva till ledning vid bevillningstaxeringen. I sistnämnda avseende föreslår kommittén en ändring i 3 § taxeringsförordningen tredje stycket. Däri stadgas nu, att i fråga om rörelse eller yrke, som drivits i två eller flera kommuner, skall angivas, huru enligt den uppgiftspliktiges mening inkomsten därav bör med avseende å bevillningstaxeringen fördelas mellan de särskilda kommunerna, samt att enahanda skall gälla vid skattskyldighet inom flera territoriella församlingar i stad. Kommittén har föreslagit, att det generellt stadgas, att angivna regel skall gälla jämväl i fråga om rörelse eller yrke, som drivits i samma kommun, men inom olika församlingar.

Vad sålunda föreskrivits om det fall, då i kommun ingå flera församlingar, skall enligt förslaget gälla då inkomst av här ifrågavarande art åtnjuts från olika skoldistrikt inom samma kommun.

32 § taxeringsförordningen.

Vidkommande härefter taxeringslängderna, har kommittén funnit de erforderliga föreskrifterna beträffande inkomstlängden lämpligen kunna anknytas till det i 32 § taxeringsförordningen redan förefintliga stadgandet om, huru förfaras skall, då inom taxeringsdistrikt finnes municipalsamhälle. I sådant fall skall, därest inkomst av rörelse eller yrke till en del härflutit från nämnda samhälle, i inkomstlängdens anteckningskolumn anmärkas, huru stor del därav härrör från samhället. I enlighet härmed föreslår kommittén, att, om rörelse eller yrke, varav inkomsten skall inom en kommun beskattas, bedrivits inom olika församlingar eller skoldistrikt, skall i inkomstlängden angivas, huru stor del av inkomsten härflutit från vardera förvaltningsområdet.

6 § bevillningsförordningen.

Vad fastighetslängden angår, har kommittén däremot funnit sig böra gå något längre, än vad den nuvarande lagstiftningen gjort beträffande municipalsamhälle. Beträffande dylikt gäller, att, om av fastighet endast en del faller inom samhällets område, i anteckningskolumnen skall anmärkas, huru stor del av fastighetens hela värde belöper å denna del av fastigheten. Fastigheten erhåller alltså ett enda taxeringsvärde, vilket emellertid sedermera uppdelas på angivet sätt. Under det kommittén, vars förslag icke i övrigt innefattar någon förändring av municipalsamhällets ställning i taxeringshänseende, lämnat stadgandet om municipalsamhälle orört, anser emellertid kommittén, att beträffande de förvaltningsområden, för vilka ny reglering påkallas av kommitténs övriga

förslag, frågan erhåller den bästa och redigaste lösning på sådant sätt, att, om delar av samma fastighet tillhöra olika kommuner, församlingar eller skoldistrikt, särskilt taxeringsvärde skall åsättas en var av fastighetens delar. Bestämmelsen härom skall enligt förslaget införas i 6 § bevillningsförordningen.

Fristående från de nu föreskrivna ändringarna har kommittén — likasom i mantalsskrivningsförordningen — föreslagit, att även i taxeringsförordningen måtte införas ett stadgande i syfte att reglera förhållandena i de fall, då ändring skall ske i den kommunala indelningen. Detta stadgande skall enligt förslaget erhålla sin plats i ett nytt stycke av 29 § samt innehålla, att, om Kungl. Maj:t förordnat om ändring i den kommunala indelningen, skola, året innan ändringen träder i kraft, i taxeringsdistrikt eller kommun, som genom ändringen skall delas, upprättas särskilda taxeringslängder för varje därvid uppkommande del samt taxeringen ske med tillämpning av den nya kommunindelningen. I detta sammanhang må erinras om att enligt kommitténs förslag till lag om ordning och villkor för ändring i rikets kommunala och ecklesiastika indelning sådan ändring, varigenom kommun skall delas, skall träda i kraft tidigast vid det årsskifte, som infaller nio månader efter det förordnande om ändringen meddelas.

29 § taxeringsförordningen.

Om åter indelningsändringen är av beskaffenhet att icke föranleda delning av kommun, exempelvis om två kommuner sammanslås till en, har kommittén funnit den sålunda stadgade fristen böra inskränkas till fyra månader. Taxeringsförrättningen för året kan alltså, då dylikt förordnande ges, vara fullbordad, och kommittén har ej heller för detta fall meddelat någon föreskrift om taxeringens anslutande till den nya indelningen.

Kommittén framhåller, att ett självständigt intresse av ändring i taxeringen kan förefinnas icke blott hos vederbörande kommun, municipalsamhälle och vägstyrelse, utan även hos församling å landet eller skoldistrikt, där församlingens eller skoldistriktets område ej sammanfaller med kommuns område. I anledning härav finner kommittén förvaltningsenheter av nu angivna kategorier böra tillerkännas självständig besvärsmätt, och kommittén föreslår förty härför erforderliga ändringar i 39 och 49 §§ i taxeringsförordningen.

39 och 49 §§
taxeringsförordningen.

De ifrågavarande förslagen till ändringar i taxerings- och bevillningsförordningarna sammanhånga med och utgöra konsekvenser av de

Departementschefen.

i det föregående av mig tillstyrkta förslagen till ändringar i mantals-skrivningsförordningen. Då förevarande förslag, vilka icke gjorts till föremål för erinringar i myndigheternas utlåtanden, icke heller från min sida giva anledning till anmärkning, tillstyrker jag desamma.

Departementschefen uppläste härefter i enlighet med vad han an-fört upprättade förslag till

1) förordning om ändrad lydelse av § 1 mom. 1, § 6 mom. 1 och § 8 mom. 1 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskriv-ning;

2) förordning om ändrad lydelse av 6 § i förordningen den 28 ok-tober 1910 angående bevillning av fast egendom samt av inkomst; samt

3) förordning om ändrad lydelse av 3 §, 29 § 1 mom., 32 och 39 §§ samt 49 § 1 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 om taxerings-myndigheter och förfarandet vid taxering,

samt hemställde, att desamma måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter bi-trädde hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Birger Looström.